

VÝZVA KAPITULY K OBRÁCENÍ

Úvodní dopis

Milí bratři a otcové obláti, milí čestní obláti, asociovaní, přátelé oblátů a všichni lidé dobré vůle:

Bud' pochválen Pán Ježíš Kristus a Panna Maria Neposkvrněná! Pochválen bud' i náš milovaný zakladatel svatý Evžen de Mazenod!

Právě skončila 35. Generální kapitula Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné a my, stejně jako Ježíšovi první učedníci, když celí zářící opouštěli místnost, kde se shromáždili o Letnicích, chceme v mnoha různých jazycích hlásat to, co jsme zde prožili.

Naše setkání začalo 8. září Mší svatou k Duchu svatému, tedy v den mariánského svátku, kdy si mnozí z nás připomínají své první sliby, a bylo ukončeno o měsíc později Mší svatou slouženou na poděkování Bohu. Kapituly se zúčastnilo osmdesát devět oblátů a dalších dvacet při ní spolupracovalo jako poradní a pomocný personál. První týden Kapituly se k nám připojilo také pět asociovaných laiků, kteří zastupovali jednotlivé oblátské regiony. Místem konání našeho setkání byl znovu dům Casa La Salle, který patří Bratřím křesťanských škol a v němž se konaly i naše poslední kapituly. Tři mladí talentovaní obláti Filadelfo Estrella, Andriano Titone a Hipolito Olea se ujali úlohy moderátorů. Už na mezikapitulním setkání v r. 2007 zvolili oblátské provinciálové téma kapituly: *obrácení, nové srdce, nový duch a nová misie*. Naším „facilitátorem“ byl bratr Paul Michalenko, S.T.1, který nás po celou dobu Kapituly vybízel k tomu, abychom v souladu se zvoleným tématem oprostili svého ducha od posuzování, své srdce od cynismu a svou vůli od každého strachu.

Po úvodní Mši k Duchu svatému jsme prací v různých skupinkách věnovali několik dní tomu, abychom se navzájem lépe poznali. Během tohoto období vzájemného sdílení se k nám připojil i kardinál Francis George, OMI, který si pro nás připravil inspirující přednášku. Pak jsme se už pustili do první důležité fáze Kapituly, kterou bylo přijetí a zpracování informací v podobě celé řady přednášených zpráv.

Každý oblátský region nejprve představil svou zprávu o tom, jak se v dané oblasti žije, a v ní zároveň vyzdvihl jak přednosti, tak i slabiny tamějšího oblátského života. Po této části Kapituly následovalo předložení zprávy Trvalé komise o oblátských bratřích. Pak přednesli svou zprávu i asociovaní laici. V ní nás vyzvali k ještě užší spolupráci. Dva následující dny pak byly věnovány poslechu a studiu zprávy generálního ekonoma Rufuse Withleyho. Kromě jiného nás vybídl k tomu, abychom si uvědomili obrovskou demografickou změnu, ke které uvnitř

¹ Misionáři služebníci Nejsvětější Trojice (pozn. překl.)

Kongregace dochází, a následně i to, co tato změna znamená z hlediska finančních zdrojů. Úvodní část naší Kapituly pak byla zakončena zprávou odstupujícího generálního představeného Wilhelma Stecklinga o stavu Kongregace. Tato zpráva nabízí čtyři body, které představuje jako nejnaléhavější výzvy pro naši Kongregaci: **I.** Abychom budovali komunity soustředěné na Krista; **II.** Abychom opravdu milovali chudé a přicházeli k nim; **III.** Abychom odpovídali na obrovské demografické změny, které přetvářejí naši Kongregaci; **IV.** Abychom obnovili svou lásku k Církvi. Po vzájemné výměně postřehů k této zprávě jsme přistoupili ke studiu kapitulního tématu – obrácení.

Takřka týden kapitulních prací jsme věnovali na prostudování a prodiskutování celé řady návrhů předložených Prekapitulní komisí, kterou ustavil generální představený s radou k analýze vládních struktur. Po vášnivé diskusi pak většina členů Kapituly hlasovala pro zachování struktur současných. Většinový názor byl takový, že v současné chvíli je důležitější změnit naše postoje a ne struktury. Zároveň bylo však cítit i zklamání, které toto rozhodnutí u mnoha delegátů Kapituly vyvolalo.

Poté jsme vstoupili do třetí velmi důležité fáze naší Kapituly – voleb. Opět jsme ji zahájili Mší svatou k Duchu svatému a pak následovalo půldne tiché meditace, kdy byla také možnost k *murmuratio*. Duch svatý nám seslal jasné sdělení: otec **Louis Lougen** byl zvolen takřka jednomyslně hned v prvním kole voleb. Když o. Lougen povstal, aby pokorně přijal výzvu ke službě, všichni ostatní delegáti kapituly spontánně povstali s ním a jejich hlasitý potlesk trval několik minut. V očích mnoha delegátů se objevily slzy a pocity, které v té chvíli zaplavily sál, jednota srdcí, pocit z dobré volby a vřelost atmosféry, která v sále panovala, zůstanou navždy jednou z nejsilnějších chvil této Kapituly. Stejná atmosféra nás doprovázela i při volbě generálního vikáře **Paula Archiatiho**, dvou generálních asistentů **Cornelia Ngoky** a **Gilberta Piñona** a také pěti generálních radních pro regiony: **Miguela Fritze**, **Clementa Waidyasekara**, **Warrena Browna**, **Luise Ignacia Roise Alonsa** a **Evanse Chinyemba**.

Poté jsme přistoupili k čtvrté a poslední části naší Kapituly: ke schvalování různých návrhů předložených Kapitule a k sestavování zprávy určené oblátské rodině. I nyní byla diskuse místy bouřlivá, ale nakonec se Kapitula množstvím návrhů týkajících se naší služby, financí, vysokého školství a spravedlnosti prodrala a mnohé z nich přijala. Poslední dny Kapituly pak zabrala diskuse o zvláštních výzvách, které chce Kapitula předložit oblátskému světu.

Tato diskuse nebyla vůbec snadná. Obecně u delegátů totiž převážil pocit, že poselství posledních čtyř generálních kapitul již ty největší výzvy, které před Kongregací stojí a na které musí Kongregace ještě odpovědět, obsahují, a že tedy přidávat nyní další dokument by k ničemu neprospělo. Úvahy vedly k tomu, že je třeba sepsat spíš něco kratšího, co by udalo přesnější nasměrování, něco, co by se soustředilo na naše téma obrácení a co by jasně vyzdvihlo oblasti, v nichž se nyní cítíme k obrácení zvláště vyzýváni. Tento náš dokument – *Výzva Kapituly k obrácení* – se těmito předpoklady řídí. Téměř s lítostí uznáváme, že vám

nenabízíme žádné nové výzvy ani výzvy, které by nějakým způsobem přesahovaly ty, k jejichž přijetí nás vybízejí naše Konstituce a pravidla a také předcházející generální kapituly. Předkládáme vám tedy spíše několik výzev, k nimž je třeba v našem oblátském světě upírat více pozornosti právě v této etapě našich dějin. Zanecháváme vám je s pobídkou, jak jsme to ostatně mnohokrát učinili už během samotné Kapituly, abyste oprostili svého ducha od posuzování, své srdce od cynismu a svou vůli od každého strachu.

A místo závěru ještě pár slov o atmosféře, v níž Kapitula probíhala. Navzdory vášnivým výměnám názorů, které se na kapitulní scéně odehrávaly, vládla všude velmi srdečná, hluboce bratrská a modlitební atmosféra, prakticky oproštěná od jakéhokoli politikaření. Kromě jiného se delegáti den co den scházeli k půlhodinové oraci před vystavenou Nejsvětější svátostí. Jeden z delegátů, který se účastnil už své třetí kapituly, k tomu řekl: *„Bratrský duch byl na této kapitule opravdu nejsilnější. Nikdy jsem nic podobného na žádném jiném mezinárodním setkání nezažil.“* Jiný delegát, který se generální kapituly účastnil poprvé, zase poznamenal: *„Tohle je moje první kapitula a zkušenost je to fantastická. Jednou z věcí, která se mě dotkla nejvíce, bylo vidět tolik oblátů pocházejících z nejrůznějších částí světa. Byla to pro mě zkušenost obrovského bohatství naší řeholní rodiny a také zkušenost dobrého ducha vyznačujícího se pozorností jednoho k druhému.“* Opravdová zkušenost oblátského společenství a bratrské vřelosti.

Delegáti uchovávali během celé Kapituly klima poslechu, v němž očekávali, až jim určitý předložený biblický výjev napomůže k hlubšímu porozumění toho, co na Kapitule prožívali, a také k hlubšímu porozumění oblátské a církevní reality, v níž dnes žijeme. Vícekrát nám během našich rozhovorů zcela spontánně přišel na mysl úryvek z 24. kapituly Lukášova evangelia, v němž se sklíčení učedníci úplně bez odvahy – protože celý jejich náboženský svět byl ukřižován – setkávají na cestě do Emauz se vzkříšeným Kristem. Cítí, jak jim hořelo srdce, když k nim mluvil, a pak konečně rozpoznávají jeho samého i novou situaci, kterou prožívají. A tak se s novou vizí, nadějí a silou vracejí ke svému duchovnímu životu.

Tato generální kapitula byla takovou cestou do Emauz. Zakusili jsme naše ukřižované světy, setkali jsme se po cestě se vzkříšeným Kristem a opustili jsme toto místo se srdcem hořícím novou vizí, novou nadějí a novou silou. Naším přáním je podělit se o ně s vámi.

Bud' pochválen Pán Ježíš Kristus a Panna Maria Neposkvrněná!

Generální kapitula, 6. října

POTŘEBUJEME OSOBNÍ A KOMUNITNÍ OBRÁCENÍ

Komunita

Středem našeho života a našeho poslání je Ježíš Kristus a náš řeholní život sdílený v oblátské komunitě potřebuje stálou a dobře plánovanou organizovanost/animaci (*angl., fr.: animation – pozn. překl.*), která by nám umožnila následovat Ježíše a současně žít oblátské charisma, které jsme dostali jako dar. A právě světlo svědectví našeho života se stane silou i pro naši pastorační povolání.

Důsledkem této kapituly by mělo být to, že naše obrácení probudí novou kvalitu našeho komunitního života (Zpráva generálního představeného na 35. Generální kapitule, str. 43).

Co je srdcem oblátské komunity? Povolání Ježíše Krista nás shromáždilo k tomu, abychom sdíleli svou víru, svůj život, své poslání/misii a svou kulturu. Tento vzájemný vztah se prohlubuje osobní a komunitní modlitbou a také úvahou o způsobu našeho života a jeho hodnocením. To všechno nás disponuje k přijetí daru Ducha svatého.

Osobní a komunitní obrácení zaměřené na Kristovu osobu vyžaduje:

1. Aby se každý oblát zamyslel nad svědectvím, které svým řeholním životem vydává, a své sliby žil prorockým způsobem, a mohl tak předávat světu jejich hodnotu a vybízet další lidi k tomu, aby se k oblátské rodině připojili;
2. Aby každý představený a každá komunita uznala osobní a společnou zodpovědnost za život komunity (domu, distriktu, správního celku);
3. Aby se představení a jednotlivé komunity pravidelně zamýšleli nad svým životním stylem v oblasti získávání a užívání finančních prostředků, sdílení hmotných statků, a jejich život byl tak transparentní a odpovědný;
4. Aby představení spolu se svými komunitami hledali cesty usmíření, a mohli tak uzdravit to, co je třeba v komunitě uzdravit;
5. Aby představení a jejich komunity bděli nad osobní a komunitní modlitbou, stejně jako nad věrností v oraci;
6. Aby představení spolu se svými komunitami dohlíželi na trvalou formaci, na studium Písma a oblatologie, a tak přispívali k osobnímu duchovnímu růstu a hodnověrnosti své misijní práce;
7. Abychom uznali, že naši staří spolubratři a obláti, kteří jsou již mimo službu, jsou pro nás moudrými učiteli, a že jejich místo v životě a poslání komunity vydává svědectví o autentickém řeholním životě;
8. Aby ti obláti, kteří jsou z důvodů svého poslání/misie povolání k tomu, aby žili mimo komunitu, tak činili jen výjimečně a vždy s podporou komunity;

9. Aby naše komunity, tam, kde je to možné, byly multikulturní, a odrážely tak měnící se tvář Kongregace.

Misie/Poslání

Středem našeho života a našeho poslání hlásat radostnou zvěst chudým je Ježíš Kristus. Uprostřed rozmanitých životních a pracovních kontextů a tváří v tvář současným výzvám, jako jsou: globalizace, sekularizace, inkulturace a rozvoj informačních technologií, jsme voláni k tomu, abychom i my překračovali hranice a abychom v našich apoštolských komunitách i my sami žili „multikulturně“.

Rozeznáváme ještě i dnes Boží vůli, pokud jde o poslání/misii naší Kongregace, v evangelizaci chudých anebo jen v setrvačném pokračování v tom, co jsme jednoduše navyklí dělat? Tu správnou cestu nám ukazují naši vlastní světci! Pokud jde o solidaritnost s chudými, máme mezi našimi spolubratry spoustu mučedníků lásky, z nichž někteří opravdu prolili i svou krev. To, co ale mají všichni společného, je to, že milovali chudé Božím srdcem. A z toho pak vyplyne osobní i komunitní užitek pro naše obrácení. (Zpráva generálního představeného na 35. Generální kapitule, str. 44).

V našem poslání/misii obrácení vyžaduje:

1. Aby obláti v rámci stále aktuálního projektu *Nesmírná naděje* spolupracovali s novou generální správou na oživení misijní animace a na rozlišování nových misijních strategií a hlavních výzev, které před námi stojí, a činili tak ve spolupráci s místní církví, v dialogu s ostatními řeholníky, asociovanými obláty a všemi lidmi dobré vůle;
2. Abychom vyzývali naše obláty – odborníky na misiologii a naše vysokoškolské instituty k tomu, aby nacházeli cesty k lepšímu porozumění dnešních výzev modernismu, sekularismu, inkulturace a náboženského fundamentalismu a také způsob, kterým máme uprostřed této situace svědčit o Božím království;
3. Aby obláti pravidelně podrobovali svou službu rozlišování místní komunity, a umožňovali tak její hodnocení a posouzení. Toto posuzování naší služby v prospěch našeho poslání má probíhat i na úrovni provincie či delegatury;
4. Abychom ve společenském kontextu, v němž dnes žijeme, dokázali rozeznat Kristovu tvář na tváři chudých dnešní doby, jako jsou uprchlíci a přistěhovalci, oběti AIDS, osoby bez příslušnosti/bez dokumentů, oběti válek, domorodé obyvatelstvo, a abychom se stali obhájci jejich práv a jejich důstojnosti;
5. Aby byli obláti otevření dialogu mezi různými náboženskými vyznáními a mezi náboženstvími samými a aby se na tomto dialogu podíleli, zvláště aby aktivně spolupracovali s ostatními náboženstvími na budování Božího království;
6. Aby se jednotlivé oblátské provincie a regiony zapojily do sdílení a

přerozdělování zdrojů napříč celou Kongregací, ať už jde o personál či finanční prostředky;

7. Aby obláti v provinciích a regionech spolu se svými představenými podrobili rozlišování důvody, pro něž musí odejít z « domu », aby mohli « překročit hranice »;

8. Abychom uznali, že Panna Maria je jako naše matka a náš vzor nedílnou součástí naší misijní zkušenosti. Kontemplujeme ji přítomnou ve svém každodenním životě v Nazaretě, u Alžběty, v Káně, u paty kříže a ve Večeřadle.

Služba vedení (leadershipu) a svěřené moci (authority)

Středem našeho života a našeho poslání je i v oblasti leadershipu a vykonávané moci Ježíš Kristus. Jsme voláni k tomu, abychom tuto službu vedení a správy (animace) vykonávali dynamicky, s rozvahou, moudrou prozíravostí a radostně, s ohledem na prostředí, v němž žijeme, a také jako naši odpověď na měnící se tvář naší Kongregace.

V poslední době prošla naše Kongregace obrovskými demografickými změnami. Dokladem toho jsou její mnohé zcela nové podoby. Na tyto změny musíme odpovědět s odvahou a radostí... Tam, kde se výrazně zvýšil průměrný věk, musíme jednoduše přistoupit k takovým strukturálním změnám, které nám umožní lépe vykonávat své poslání... Můžeme při tom spoléhat na vynikající obláty, kterých je v různých částech světa vždy dostatek. Někteří z nich jsou sice ještě mladí, ale mnohým z nich by bylo již možné svěřit zodpovědnost za vedení (Zpráva generálního představeného na 35. Generální kapitule, str. 44).

« Ježíš si zavolal své učedníky a řekl jim: „Víte, že panovníci tvrdě vládou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vaším otrokem.“ » (Mt 20, 25-27).

Při výkonu správy a uplatňování autority obrácení vyžaduje:

1. Abychom my, misionáři obláti, vykonávali správu a vedení prorockým a inspirujícím způsobem jako službu ostatním členům komunity a abychom to jako odpověď na Boží vůli a z lásky k misii činili po vzoru Ježíše, který přišel ne proto, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil; aby tedy představení na všech úrovních rozvážně užívali moci, která jim byla svěřena, a dokázali tak včas zasáhnout, zvláště v obtížných situacích;

2. Aby představení a ti, kterým byla v komunitě svěřena autorita, žili hodnoty soucitu tak, jak je to vyjádřeno v konstituci č. 82;

3. Abychom přistupovali k hodnocení a kontrole naší služby a našeho poslání, zvláště na úrovni Kongregace jako celku, a mohli tak stanovit priority, které nás povedou k účinnému využití personálu a materiálních zdrojů;

4. Abychom vyhledávali budoucí leadery a současnému i budoucímu vedení zajistili odpovídající formaci a trvalou podporu v různých oblastech, které jsou s vedením a správou Kongregace spojeny;
5. Aby se ctnost a slib poslušnosti, o nichž pojednávají konstituce 24 a 28 a pravidla 26a a 26b, staly etickým kodexem, kterým se služba vedení a správy Kongregace řídí;
6. Aby všichni obláti věnovali zvláštní pozornost ochraně dětí a slabých, zranitelných lidí a aby pravidelně studovali směrnice, které k této oblasti Církve a Kongregace vydává.

Formace

Středem našeho života a našeho poslání i v oblasti první a trvalé formace je Ježíš Kristus. Je třeba zlepšit kvalitu naší formace, která musí být hluboce zakořeněna v Kristu, soustředěna na naše charisma, otevřená potřebám komunity a misie.

Cílem formace je celistvý růst člověka. Formace probíhá po celý život a přivádí nás k tomu, abychom přijali sebe sami takoví, jací jsme, a stali se tím, kým jsme povoláni se stát. Předpokládá neustálé obracení se k evangeliu a udržuje nás ve stálé připravenosti a ochotě učit se a měnit naše postoje, abychom tak dokázali odpovědět na nové potřeby. (Konstituce č. 47)

Ve formaci obrácení vyžaduje:

1. Abychom byli ochotni vytvořit multikulturní spojené formační domy, které by odrážely naši současnou společnou misii/poslání;
2. Abychom našim kandidátům a formátorům zajistili získání hluboké misijní spirituality. V průběhu formace pak musí scholastici podstoupit pastorační stáž v délce alespoň jednoho roku mimo své obvyklé kulturní prostředí;
3. Aby naše formace zahrnovala celistvý rozvoj dané osoby;
4. Aby formace těch, kteří se budou podílet na vedení (leadershipu), zahrnovala i získání kompetencí v oblasti financí, správy, animace, komunikace a v otázkách JPIC;
5. Kvalitní formační program pro formátory na plný úvazek;
6. Sdílení zdrojů mezi provinciemi umožněné výměnami a spoluprací;
7. Aby v našich formačních domech byly skupiny formátorů a ne pouze jediný odpovědný formátor a aby menší scholastikáty byly uspořádány tak, aby dokázaly zajistit odpovídající formaci;
8. Aby každá provincie a delegatura měla jasně určený program trvalé formace. Aby každý oblát, pro dobro naší misie/poslání, stále obnovoval své znalosti Písma

svatého. Aby byli obláti, i za tímto účelem, vyzýváni k účasti na programech určených k osobní obnově v oblasti oblátského charismatu a oblátské rodiny pořádaných *Centrem De Mazonod* v Aix;

9. Aby se každý místní představený zamyslel nad svou zodpovědností týkající se trvalé formace ve své vlastní komunitě;

10. Aby každá provincie a delegatura jmenovala jednoho obláta, který by byl zodpovědný za to, aby, v úzké spolupráci s ústřední správou Kongregace, sestavil program pro trvalou formaci a byl jeho propagátorem;

11. Aby, v souladu s návrhem schváleným 35. Generální kapitulou, připravila každá provincie či delegatura zvláštní ponoviciátní formační program pro obláty – bratry;

12. Abychom uznali, že nám naše Konstituce a pravidla, stejně jako Všeobecné normy pro formaci poskytují vzory pro oblátskou formaci, a abychom se odvážili jich svobodně a kreativně využívat;

Správa finančních prostředků

Středem našeho života a poslání je Ježíš Kristus. S odvoláním na solidaritu, kterou se v dějinách naší Kongregace správa finančních prostředků vyznačovala, chceme zdůraznit potřebu zvýšení místních příjmů a potřebu přehodnocení současného způsobu správy našich zdrojů. K tomu bude zapotřebí změna mentality spočívající v přechodu od závislosti či lhostejnosti k odpovědné spoluzávislosti /interdependence/.

Změny, které v naší Kongregaci proběhly, dosáhly takové úrovně, že je nutné nalézt jiné paradigma. (Zpráva generálního představeného na 35. Generální kapitule, p. 39).

Každý správní celek naší Kongregace je vyzván k tomu, aby se s ohledem ke službě, kterou v rámci našeho poslání/misie uskutečňujeme, dělil s ostatními ze svého nadbytku (ať už jde o personál, kompetence či finance) a přijímal od ostatních (ať už jde o personál, kompetence či finance). Výzvou je tedy změna samotného modelu finanční správy založeného na závislosti na časných zdrojích ve zcela nový model, který by zahrnoval finančně stabilní oblátské správní celky či komunity, solidaritu ve sdílení kompetencí, materiálních zdrojů a personálu napříč celou Kongregací a obnovené uznání naší závislosti na investicích jako jednom z čtyř základních pilířů materiálních prostředků. (Zpráva generálního ekonoma na 35. Generální kapitule).

Ke srovnání též Konstituce a pravidla 154 – 162 a Direktář pro správu časného majetku.

« Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. » Sk 4,32.

Při správě finančních prostředků obrácení vyžaduje:

1. Abychom v různých životních a pracovních prostředích, kde působíme, obnovili důraz na prožívání našeho slibu chudoby jako výzvu k následování Ježíše v solidaritě s chudými mnoha tváří;
2. Na všech úrovních uvést v život takovou správní strategii, která by díky zvyšujícímu se napojení na místní zdroje příjmů vedla, zvláště v rostoucích provinciích či delegaturách, k finanční samostatnosti;
3. Uznání evangelních hodnot vlastních postavení učedníků a věrných správců, které vyzývají každého obláta k tomu, aby se výraznějším způsobem zabýval otázkou finanční odpovědnosti;
4. Opakovaně se na všech úrovních zavazovat k moudré, transparentní a profesionální správě našich materiálních zdrojů prováděné způsobem, v němž by se odrážel náš slib chudoby a naše ztotožnění se s chudými;
5. Obnovené přijetí zásad zdravé finanční správy (rozpočet, zprávy o stavu financí, vnější kontroly atd.), které nam budou průvodcem při dlouhodobém plánování týkajícího se našich materiálních zdrojů;
6. Uznání toho, že slib čistoty nás přivádí k obezřetnému užívání našeho majetku, který je jistým způsobem vlastnictvím chudých. K zamezení či řešení finančních krizí bude tedy zapotřebí i vhodného a dobře připraveného zákroku ze strany autority příslušné úrovně.
7. Ve spolupráci s naším Úřadem finanční podpory / *Office of the Grant Director* se znovu zavázat ke koordinaci při získávání finančních zdrojů na podporu formace a misie.

Středoevropská provincie OMI
Česko
prosinec 2010

